

говото бъдеще винаги е било безрадостно и тъжно. То е обречено на следващите „нови, поредни вълни“, които донасят с „прилива“ и изравят от съзнателната или несъзнателна забора много от онова, което назад във времето други са открили и дали, и придърпват и разголят с „отлива“ високомерието и моралната мизерност на това премълчаване, заличавайки всичките му някогашни кресливи декларации за примат в постановката, формулирането, изследването на даден проблем.

Затова искрено се надявам да се съгради и утвърди нова духовно-творческа атмосфера, която да отдава заслуженото внимание и почит на всеки, независимо от времето, когато той е изследвал съответния проблемен кръг, независимо от обстоятелството дали е и сега сред нас – работещите и, иска ми се да вярвам, благородно конкуриращите се в това отношение сега и занаят. Защото някои отдавна са се преместили в други научни сфери и за тях този някога твърде „апетитен“ проблем е вече само една затворена страница в тяхната изследователска и професионална кариера. Защото други за най-голямо съжаление вече никога не ще могат да работят по тези свои любими проблеми и няма да имат възможността да доизкажат онова, което някога, назад във времето, са недоизказали или парциално изложили в своите научни разработки.

Едновременно с това вярвам, че с тези нови и по-ведри хоризонти на откритост и гласност, на премахване на всякакви прегради и ограничения, табуирания и херметизации на едни или други социално и научно (теоретически и практически) значими проблеми ще се появят пред читателската аудитория и онези непубликувани дългогодишни работи на автори, отдали твърде много от своя професионален и научен труд на тези проблеми. Погледът към подобни разработки е наложителен, защото той ще ни открие не само определени изследователски интереси и инвенции, но ще ни посочи и немалко от онази дискретна нишка на историческата и общественосъбитийната приемственост в ромската екзистенция, която днес, въпреки бурното и динамично наше съвремие, не остава безгласна, а по определен начин подсказва за своето съвременно, а защо не и бъдещо присъствие и влияние.